నయ్యా...!

"మా అమ్మ తలంటి పోసుకుంటోంది; వచ్చేస్తుంది నదినీపుపాల్లో. అందాకా అలా కూర్చోండి."

పాకుడు మెట్లు...సొట్ట బుగ్గలు...లంబోదరంతో ఏం చెప్పాలో తోచకుండా నాలుగు దిక్కులు గాభరాగా చూచి దక్షిణవైపు వాకిలి పక్కగా కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు గోపాలం. గోపి అంటారు అంతా.

ఎదురుగ్గా పదిహేనేళ్ళ పిల్ల. నుంచుంది తన పెద్దకళ్ళను మరింత పెద్దవిగా చేసి చూస్తూ. రాజ్యం కౌమాల్ను.

వాళ్ళక్క చెప్పింది. "ఇదిగో చూడు గోపి. వాళ్ళూరుపోయి పిల్లను చూసిరా. వాళ్ళు తొందరపడుతున్నారు. పదిహేనేళ్ళ పిల్లకి. ఎన్నాళ్ళుంటారు పెళ్ళిచెయ్యకుండా. నువ్వు సరేనంటే సిద్ధం. ఉత్తరం రాశాలే. ఎదురుచూస్తుంటారు..."

ఈ అమ్మాయినేనా.

గుటకలేసుకున్నాడు.

ఎంచక్క. నా కాబోయే పెళ్ళాం.

"ఇంటా బయటా జంటకవులవలె..."

లోపల పాడుకున్నాడు ఈలేసుకుంటూ.

రాజ్యం చూసింది.

పెళ్ళికొడుకు కొంటెను. ఉత్తరం వచ్చిందిగా.

ఇవాళో రేపోనని రాసింది సీతప్ప...

పేరు సీతమ్మ కామోలు. సీతప్పంటుంది వాళ్ళమ్మ.

ఏం పేరో!...అంతోటదానా!

నవ్వుకుంది లోపల.

అమ్మ వచ్చేలోగా...

ప్లాన్ చేసింది.

"ఏవూరూ? సీతప్ప ఉత్తరం రాసింది.."

సగంలో అందుకు తలూపాడు.

కుర్చీలో గుంభనంగా మరింత గుంభనంగా బిగబడ్డాడు.

"మా అమ్మకు సీతప్పకు చిన్ననాటి స్నేహం. సీతప్పకు తెలీదు కౌమాలం. పాపం..."

నాలిక కొరుక్కుంది.

"ఏమిటి..." బొడ్డుదగ్గరనుంచి పీకాడు దిమ్మరబోతూ, కీచుగా బొంగా.

"ఎరగదు ఎలా తెలుస్తుంది. సీతప్ప ఈ వూరినుంచెళ్ళి పదేళ్ళు కావొస్తుంది. నేనే చిన్నపిల్ల నప్పటికి. ఈ ప్రమాదం జరిగి ఏణ్ణర్ధం అయినా..."

"ఏమిటీ..." రెండుకళ్ళూ ఊడిపడేట్టు ఎగశ్వాస బట్టాడు.

నోటి ప్రక్కలనుంచి జారుతున్న చొంగ తుడుచుకోటం మరిచాడు.

"దక్షిణవైపు వాకిలి...మీ ప్రక్కది... ఎందుకు తెరిచుందీ..." రాగం తీసింది.

"దక్షిణవైపు వాకిలా...ఏ దక్షిణవైపు వాకిలి ...ఆ...ఈ దక్షిణవైపు వాకిలి. ఎందుకు తెరిచుందీ."

గుక్క పట్టాడు.

ఈ పిల్లకు పిచ్చా యేమిటి!

శ్రీ వఝ్ఝుకృష్ణమూర్తి

తనలో తను నవ్వుకున్నాడు.

చొంగ తుడుచుకోటానికి అవకాశం చిక్కింది.

"ఆ...ఏణ్ణర్ధంక్రింద ఈరోజునే ఈ వాకిట్లోంచి నాన్న స్నానానికి కాల్వకెళ్ళాడు. వెధవకాల్వ. వొద్దంటూనేవుందమ్మ. చెబితే వింటాడూ నాన్న. స్నానం...స్నానం...వెధవస్నానం. బుల్లి తమ్ముడూ వెళ్ళాడు. ఇంటికి మళ్ళీ ఇద్దరూ చేరలేదు. కాలవలో మునిగిపోయారు. ఏమయ్యారో, ఎక్కడ తేలారో యిప్పటివరకూ జాడలేదు. అప్పటినుంచి అమ్మకు పిచ్చెత్తింది. పాపం. రాత్రింబగళ్ళు ఆ తలుపు తీసేవుంచుతుంది. స్నానంచేసి నాన్నతో తమ్ముడొస్తాడని అమ్మ ఆశ. మునిగిపోయారంటే నమ్మదు. చెబితే వినదు. అదే ధోరణి. మాతమ్ముడూ పిచ్చిపాటలు పాడుతూ వుంటాడు. అమ్మ ధోరణి చూస్తూంటే ఎప్పుడో ఓరోజు నాన్న...తమ్ముడు...ఈ దక్షిణవైపు వాకిట్లోంచి స్నానంచేసి తిరిగొస్తారని..."

మధ్యలో ఆగిపోయింది. ఒక్కసారి ఒణికింది.

గోపాలానికి ముచ్చెమటలు పోశాయి.

"నాన్న విభూతిరేఖలు పెట్టుకుని...తడి కొల్లాయి నెత్తినేసుకుని...చేతిలో బుడి చెంబుతో...తమ్ముడు ఈలేసుకుంటూ ఎంకి పాటలు పాడుతూ ఈ వాకిట్లోంచి వచ్చేస్తారని...చేలోంచి పాడిగేదను దూడను తోలుకొస్తారని..."

దక్షిణవైపు వాకిట్లోంచి బయటకు చూచాను. ఎదురుగ్గా గుడిసెలు, గుడిసెల పైన పచ్చగా చేలూ ఎంతో దూరంగా ఉప్పాడికాల్వ...జోరుగా...వడిగా...

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

క్షణంసేపు ఆ ఘోరాన్ని మనస్సులో పెట్టుకుని, బయటకు తెచ్చుకుని ఆలోచిస్తున్నాడు గోపాలం.

అమ్మ వొచ్చింది చూడనేలేదు. తలంటి పోసుకుని జుట్టు విడబోసుకుని నీటిబిందువులు పడుతుంటే వెనగ్గావచ్చి నుంచుంది.

"ఏం గోపీ. ఏం అంత కొత్తగా వున్నావేం. సీతప్ప బాగుందా. ఎంత పెద్దవాడవయిపోయావు. మా రాజ్యం కబుర్లు చెబుతుందా. ఉత్తరం నిన్ననే చేరిందిలే. ప్రొద్దున్నే వస్తావనుకోలేదు...."

ఏక ధోరణిగా మాట్లాడింది. గోపాలానికి కొత్త ప్రాణమొచ్చింది.

"రాజ్యాన్ని ఎరగవూ. ఏం ఎరిగుంటావులే. చిన్నపిల్ల మీరీ వూరునుంచెళ్ళేసరికి. ఆయన మున్నారులే. ఇప్పుడే కాల్వకు స్నానానికెళ్ళారు. పిల్లాడూ వెళ్ళాడు. చాలా సేపయింది. వచ్చే వేళయిందిలే. నువ్వొస్తావని తెలుసు. ఇప్పుడే వస్తామని వెళ్ళారు..."

అదే ధోరణి...

గోపాలానికి వెర్రెత్తింది. ఏంచేస్తాడు. పాపం. ఏణ్ణర్ధనుంచి కౌమాల్ను. ఎంత బాధపడుతున్నదో. జవాబు చెప్పటానికి వీల్లేకుండా మాట్లాడుతున్నది.

రాజ్యంవంక చూశాడు.

'నేం చెప్పలా' అన్నట్లు చూచింది.

గట్టిగా ఊపిరి పీల్చాడు.

ఈ పాడు ప్రస్తావన మారిస్తే బాగుంటుంది.

"అక్క బాగానే ఉంది. ఉత్తరం రాశిందిటగా. మళ్ళీ తిరిగెళ్దామని ప్రొద్దుటే

బండీకే వచ్చాను. బండి చీకటితోనే వచ్చింది..."

ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. ఏం మాట్లాడితే నేం. అమ్మకళ్ళు దక్షిణేపు వాకిలి మీదే వున్నయి. ఎంతో ఆత్రంగా గుడిశల మీద నుంచి చేలోకి చూస్తున్నది.

గోపాలం మాటలు వింటుందో...లేదో..

ఉన్నట్టుండి అమ్మ మొగం చింపిచేటం తయింది.

కళ్ళు మెరిసినయి.

ఆత్రంగా విసుగ్గా అంది.

"అబ్బా! యిప్పటికొస్తున్నారు. ఈ స్నానాలూ జపాలూను..."

గోపాలానికి కొర్రులు పాకినయి. రాజ్యం వేపు చూచాడు ప్రాణం పోతున్నట్లు.

'నే చెప్పలా' అన్నట్లు చూచింది.

అమ్మ ఎవర్నీ గమనించకుండా దక్షిణేపు వాకిట్లోకి పోతున్నది.

రాజ్యం వాకిలివేపు చూసింది. వాకిట్లోంచి గుడిశల్లోకి, గుడిశల మీదగా చేలల్లోకి చూసింది.

ఎదురూగ్గా చూ చు న్న గోపాలానికి రాజ్యం కళ్ళు పెద్దవై...మరింత పెద్దవై... మరింత పెద్దవై...

హడిలి పోయాడు.

గభుక్కున తను వెనక్కు చూశాడు.

దక్షిణేపు వాకిట్లోంచి గుడిశల మీదగా చేలల్లోంచి చూశాడు.

దూరంగా యిద్దరొస్తున్నారు.

దగ్గర కొచ్చేస్తున్నారు...దగ్గరకొచ్చారు ...ఇంకా దగ్గరికి...

గుడిశెలుదాటి రోడ్డు ఎక్కారు.

గోపాలం నిలువునా నీరైపోయాడు. ఒళ్లు చెమటలు పట్టింది.

ఎదురూగ్గా గేటుదగ్గరలో కొచ్చారు.

విభూతిరేఖలు పెట్టుకుని, తడికొల్లాయి గుత్తినేసుకుని, చేతిలో ఖుడిచెంబుతో నలభైఏళ్ళ మనిషి...

ప్రొద్దున్నే చలిగాల్లోంచి చీల్చుకుంటూ వినపడుతూ "నన్నిడిచి పెట్టెళ్ళ నాడే నారాజు..." ఈలేస్తూ పాడుతూన్న పదేళ్ళ కుర్రకుంక...

చెమరేస్తూ వస్తున్న పాడిగేదె దూడ... ఎట్లా దూకాడో ఎగిరి దూకేశాడు.

గుండ్రంగా ఇంకా గుండ్రంగా కుర్చీలో బిగబడ్డ లంబోదరం...

గాల్లో పల్టీవేశాడు.

తనెంబడే కుర్చీ గాల్లో మూడు పల్టీలేశి అర్ధచంద్రాకారంగా నాట్యంచేస్తూ దోవ కడ్డంగా నుంచున్న అమ్మ వీపుమీద గభేలుమని పడటం!

వాకిట్లోనుంచున్న అమ్మ అమాంతం

(25-వ పేజీ చూడండి)

"అమ్మధోరణి చూస్తుంటే ఎప్పుడో ఏదో జనాన్నా, తమ్ముడూ స్నానం చేసి తిరిగొస్తారని......"

టానికి అవకాశం వుంది. కాని మూర్తివంటి కేవలం వాదనకోసమే వాదించేవారి వాదన వల్ల యథార్థం మరింత అడుగునపడిపోయి అసలు వాదనయొక్క లక్ష్యమే దెబ్బతింటుంది. అటువంటివారితో వాదించేకన్న మౌనము ప్రవహిస్తేనే మేలు. అందువల్ల ఇంకేమీ మాట్లాడవద్దని పిచ్చయ్యకు సంజ్ఞ చేశాను.

ఇంతలో నేనూ, మూర్తీ విడిపోయే రోడ్డుకూడలి సమీపించాం. ఒక్క పాతిక రూపాయిలు అర్జంటుగా కావాలని పిచ్చయ్య రహస్యంగా నన్నడిగాడు. ఆ సమయంలో నా జేబులో సరిగ్గా బేడా అర్థణావుంది. లాడ్జికి పోయినా ఇంకో రెండుమూడు రూపాయిలకంటే దొరకవు. కరువు సమయాల్లో మూర్తిదగ్గర చేబదులు తీసుకోవటం నాకు అలవాటే. కాని అతడు అవునన్నది నేను కాదన్నరోజున మాత్రం దమ్మిడీకూడా ఇవ్వడు. అది నాకు బాగా అనుభవమే. అయినా వేళావిశేషం మంచిదయితే ఒకవేళ ఇస్తాడేమోనని అడిగేశాను.

"పాతిక రూపాయిలా! పాతిక కాన్లు కూడా లేవు" అనేసి మూర్తి కుడివైపు సందులోకి మళ్ళాడు.

ఇవ్వనని నిర్మొగమాటంగా చెప్పేస్తే నాకంత కోపం వచ్చేదికాదు. మూర్తి నెప్రహూ హొటల్లో నూరురూపాయిలనోటు మారుస్తూంటే కళ్ళారా చూశాను. ఒకటి రెండు తక్కువగా వందరూపాయలు జేబులో వుంచుకుని పాతిక రూపాయలు లేవని చెప్పిన పెద్దమనిషిని ఏమనాలి.

"ఇప్పుడు నువ్వు బఠానీలు పెట్టకపోతే రేపు నేను శనగపప్పు కొనుక్కున్నప్పుడు నీకు పెట్టను" అన్న చిన్నపిల్లలమాట జ్ఞాపకాని కొచ్చింది.

"రాజూ, రేపు మధ్యాన్నం వొస్తాను. ఎట్లాగన్నా సరే నువ్వప్పటికి డబ్బు సిద్ధం చెయ్యాలి" అని ఆజ్ఞాపించి పిచ్చయ్య బస్సెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

పాతిక రూపాయలు సంపాదించే దారి ఏదన్నా ఉందా అని రాత్రి చాలసేపటి వరకూ ఆలోచించాను. ఏదారీ కనపడలేదు. తిరిగి మూర్తినే ఆశ్రయించాలి. వెళ్ళి వెళ్ళడంతోనే మద్రాసు మనది కాదని ఒప్పుకుని తర్వాత డబ్బడుగుతే పని జరగొచ్చు.

మర్నాడు పెందలాడే లేచి కాఫీతాగి తిన్నగా మూర్తిదగ్గర కెళ్ళాను నేను వెళ్ళేసరికి మూర్తి పడక్కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్నాడు. పేపరు అతని ముఖానికి అడ్డంగా వుండటంవల్ల నారాకనతడు గమనించలేదు.

"మూర్తిగారూ, రాత్రి బాగా ఆలోచించాను. మద్రాసు మంది కాదు" అన్నాను.

మూర్తి తొణకలేదు. బెణకలేదు. నేనక్కడ వున్నట్టు తన కదివరకే తెలిసినట్టుగా పేపరుకూడా ముఖానికి అడ్డు తియ్యకుండా అన్నాడు—

"అయితే పొరపడ్డారు. మున్నాటికీ మద్రాసు మందే!" ★

★ నెర్వ్యం....! ★

(21-వ పేజీ తరువాయి)

పక్కనేవున్న పాతరమీద పడటం! తుపాకిగుండు పోయినట్లు గోపాలం గాల్లో 'జుంయి' మని పోటం!

అన్నీ ఒక్కసారి జరిగినయి...

అమ్మ ఒళ్ళు దులుపుకుని లేచి చూచే సరికి దక్షిణపు వాకిట్లోంచి దూకిన గోపాలం 50 అడుగుల దూరంలోవున్న దక్షిణపు గేటుమీద పడటం!

ఆ ఊపుకు స్ప్రీడుకూ ఎప్పుడూ రోడ్డు వేపుకు పోని తలుపులు రెండుగోడలను పెటపెటమనిపిస్తూ రోడ్డువేపుకు నెట్టుకుపోటం!

రోడ్డుమీద పోతున్న సైకిలు మనిషి అమాంతం గుడిశల్లోకి దూసుకుని గోపాలంతో టాకీ యివ్వకుండా తప్పించుకోవటం!

"అంత హడావుడి చేశావేం, నిముషం లోవచ్చేశాం చూశావా, గేదెకు పాలు తీసి కాఫీచెయ్యి. గోపాలం వచ్చేవేళ..." అంటూ గేటు లోపలికి రాబోతూ నిలువునా నాన్న నిర్ఘాంతపోటం!"

పాకలోనికి గేదెను దూడను తోలుకుపోతున్న తమ్ముడు వెర్రిగా వెకిలిగా నవ్వటం!

ఇవన్నీ గూడా ఒక్కసారే జరిగినయి. పాత దుమ్ము దులుపుకుంటూ లేచొచ్చిన అమ్మతో—

"ఎవడా పిచ్చాడు. ఎందుకలా దౌడు తీస్తున్నాడు. దయ్యమేమన్నా పట్టిందా యేం. లేక దయ్యాలేమన్నా కన్నపడుతున్నయ్యా కళ్ళకి..."

నాన్న మండిపడ్డాడు.

అమ్మనోట్లోంచి మాటలు రాలేదు. తెరిచిన నోరలా తెరిచే ఉంది.

"ఆయన నాన్నా. సీతప్పకొడుకు గోపాలంట...పాడి గేదెలంటె మహాభయం అతనికి. అదేమిచిత్రమో పాడిగేదెప్పుడో పొడిచిందిట తన్ని పాలుదియ్యబోతే. అప్పటి నుంచీ మహాభయం బతనికి. అమ్మతలంటి పోసుకున్నంతసేపూ అదే మయిన ఆ పాడి గేదే పొడవటం విషయం చెబుతున్నాడు. ఇంతలో నువ్వు తమ్ముడూ పాడి గేదెతో సహా ప్రత్యక్షమయ్యే సరికి మనిషికింకై ప్రాణాలు పయినబోయినయి..."

రాజ్యం వెనకనుంచి దీర్ఘాలు తీసింది.

"ఓరి చవటా!"

విరగడి నవ్వారు అమ్మానాన్న.

"వీడికా రాజ్యాన్ని యివ్వాలనుకుంది."

ఖడవిరగడయిందన్నట్లు నిట్టూర్పు వెలిబుచ్చారు.

కొంటెతనమన్నా, హాస్యమన్నా హాబీలు రాజ్యానికి !!! ★

కుష్ఠు ★ బొల్లి

వగైరా మేహామచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

అబలసుధ

స్త్రీల కుసుమ వ్యాధులు అకాల బహిష్ఠ, బుతుబద్ధము, బుతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్తిమితము లేకపోవుట, నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టిరియా మొ॥ హరించును.

సీసా రు. 3/- వి. పి. అ 0-14-0.

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్,

లక్ష్మీ టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2

రాజూ - పేదా

వెల రూ 2-0-0

పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ఆంధ్రగ్రంథమాల-మద్రాసు-1.

కళాశాస్త్రము

ఇది ప్రాచీన అసలు కొక్కోక గ్రంథము. తెలుగుభాషలో స్త్రీపురుషరహస్యములు ఫోటోలతో పోస్టుఖర్చులతోసహా రు. 1/- నేడే రు. 1/- మనియార్డరుద్వారా పంపండి. వి.పి. లేదు. రాయల్ ఫోటో కంపెనీ. 27. వీటు, జి టి. మద్రాసు.